

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE SI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Decizia nr.4225

Dosar nr.2411/36/2007

Ședința publică de la 20 X 2008

Președinte:	X	- judecător
	X	-judecător
	X	-judecător

X - magistrat-asistent

S-a luat în examinare recursul declarat de S.C. X" S.A. împotriva sentinței civile nr X/CA din 11 X 2008 a Curții de Apel X - Secția comercială, maritimă și fiscală, de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal, se prezintă recurenta-reclamantă S.C. X" S.A., prin avocat X, cu delegație de substituție a avocatului împuternicit X, și intimatele-pârâte Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin consilier juridic X, și Autoritatea Națională a Vămirilor - Direcția Regională Vamală X -Serviciul Antifraudă Vamală, prin consilier juridic Florin Căldăraru. Procedura completă.

Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei arătând că recursul a fost declarat cu respectarea termenului prevăzut de art.301 din Codul de procedură civilă, iar recurenta a depus dovada achitații taxelor judiciare de timbru.

Curtea, constatând cauza în stare de judecată, acordă cuvântul părților cu privire la recurs.

Pentru recurenta-reclamantă, avocat X pune concluzii de admitere a irecursului, modificarea sentinței atacate și, în fond, admiterea acțiunii, subliniind, în esență, faptul că, în raport cu prevederile Codului vamal și ale Regulamentului de aplicare a Codului vamal, este justificată rata de randament declarată de societate, astfel că nu se datorează drepturi de import pentru resturile tehnologice obținute în cadrul operațiunii de perfecționare activă a mărfurilor impozitate și că, așa cum se arată și în anexa nr.2 la precizările depuse în recurs, societatea a respectat rata de randament conform declarațiilor de finalizare a procesului de producție.

Pentru intimata-pârâtă Agenția Națională de Adnministrare Fiscală, consilier juridic Anca Lucia Bălan solicită respingeri recursului, ca nefondat și menținerea, ca legală și temeinică, a sentinței civile pronunțate de Curtea de apel.

Pentru intimata-pârâtă Autoritatea Națională a Vanilor, consilier juridic X solicită respingerea recursului ca nefondat și menținerea sentinței civile atacate, ca fiind legală și temeinică, pentru argumentele expuse în întâmpinarea depusă la dosar.

Curtea reține cauza spre soluționare.

CURTEA

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele: Prin sentința civilă nr.X/CA din 11 X 2008, Curtea de Apel X - Secția comercială, maritimă și fluvială, de contencios administrativ și fiscal a respins, ca nefondată, acțiunea formulată de reclamanta S.C X" S.A., în contradicț:riu cu pârâtele Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) și Autoritatea Națională a Vănilor (ANV) - Direcția Regională Vamala X -Serviciul Antifraudă Vamală (DRV X), reținând, în esență, următoarele:

Prin cererea de chemare în judecată reclamanta a soliiitat:

- anularea procesului-verbal de control nr.X/11.X.2007(filele 25-31 la dosarul de fond) întocmit de reprezentanții ANV - DRV X, a deciziei nr.X/11.X.2007 (filele 32-41 la dosarul de fond) emisă de DRV X pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal, emisă în baza p ocesului-verbal de control susmenționat și a deciziei nr.X/09.X.2007 (filele 15-24 la dosarul de fond) emisă de ANAF, prin care a fost respinsă contestația formulată de societate împotriva procesului-verbal de control și deciziei de regularizare; obligarea pârâtelor la restituirea drepturilor vamale încasate, ca urmare a aplicării eronate a dispozițiilor art.7 lit.d) din Codul de procedură fiscală, precum și la plata dobânzii în procent de 0,1%, potrivit art.124 raportat in art.120 alin.(7) din Codul de procedură fiscală, calculată de la data plății și până la restituirea efectivă a sumelor respective. Reclamanta contestatoare a introdus în țară în perioada 2002-2006, în regim vamal suspensiv de perfecționare activă, respectiv cu suspendarea obligației achitării drepturilor de import, diferite cantități de tablă pentru a fi utilizată în vederea obținerii de produse compensatoare constând în corpuri de navă și nave maritime.

Rata de randament scontată de societate și declarată în autorizația de perfecționare activă emisă de autoritățile vamale a fost de 68 - 96%.

Din probatoriul administrat în cauză a rezultat faptul că procentajul de pierderi tehnologice a fost mult mai mic decât cel declarat inițial, iar, în cadrul procesului de perfecționare activă a rezultat, pe de o parte, un produs compensator principal și, pe de altă parte, un produs compensator secundar, nedeclarat de societate și calificat drept rest tehnologic, pierdere în sensul art.187 lit.c) și art.195 alin.(4) teza întâi din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin H.G. nr.1 114/2001.

Instanța de fond a reținut că, potrivit art.113 din Codul vamal al României - Legea nr.141/1997, rata de randament reprezintă cantitatea sau procentajul de produse compensatoare - principale și secundare - rezultate din procesul de perfecționare activă a unor cantități determinate de mărfuri importate.

În cauza dedusă judecății, instanța a reținut că, așa cum rezultă din probatoriul administrat, în urma prelucrării materiei prime, au rezultat și produse compensatoare secundare, care nu au fost cuprinse în rata de randament declarată de reclamantă, astfel că rata dec arată nu este reală și, în consecință, este nejustificată.

Astfel, a reținut instanța că în mod corect autoritățile pârâte au procedat la calcularea și reținerea drepturilor vamale de import datorate de societate pentru cantitatea de produse compensatoare secundare obținute în urma procesului de perfecționare activă, care au fost introduse în circuitul economic intern și pentru care nu au fost achitate drepturile de import datorate în mod legal, devenind astfel incidente prevederile art.195 alin.(4) teza a doua din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin H.G, nr.1 114/2001

Sub acest aspect, a reținut Curtea de apel că regimul vamal suspensiv încetează dacă mărfurile plasate sub acest regim sau produsele compensatoare ori transformate obținute primesc în mod legal o altă destinație vamală sau un alt regim vamal. În cauză, însă, produsele compensatoare secundare rezultate în urma procesului de perfecționare activă a tablelor navale au primit în mod nelegal o altă destinație fiind introduse prin comercializare pe piața internă în circuitul economic fără ca reclamanta să solicite autorității vamale competente: acordarea unui nou regim sau unei noi destinații vamale. A reținut instanța că reclamanta nu a respectat obligația legală ce îi revenea potrivit art.93 din Codul vamal al României - Legea nr.141/1997 de a informa de îndată autoritatea vamală asupra modificărilor intervenite și de a solicita un alt regim vamal sau o altă destinație vamală pentru produsele compensatoare rezultate în urma operațiunii de perfecționare activă în momentul declarării faptului că a lichidat în totalitate operațiunile de perfecționare activă.

În privința majorărilor de întârziere și penalităților reținute în sarcina societății prin decizia de regularizare contestată, a reținut Curtea de apel că acestea reprezintă un accesoriu al debitului principal calculat, astfel că sunt corect și legal stabilite conform principiului *accessorium sequitur principale*.

împotriva sentinței civile nr.X/CA din 11 X 2008 a Curții de Apel X - Secția comercială, maritimă și fluvialii, de contencios administrativ și fiscal a declarat recurs, în termenul legal, reclamanta S.C. X S.A., în temeiul art.304 pct.9 și 10 și art.304¹ C.proc.civ., criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicia, în considerarea aceluiași argumente expuse în fața instanței de fond.

În esență, recurenta-reclamantă susține că atât autoritățile vamale cât și instanța de fond au interpretat eronat dispozițiile legale incidente cauzei, întrucât rata de randament declarată de societate este justificată și societatea avea obligația, conform art.5 lit.c) din O.U.G. nr.16/2001, de a vinde societăților specializate în reciclarea deșeurilor industriale resturile tehnologice rezultate în urma tăierii tablei importate în regim de perfecționare activă.

Susține recurenta-reclamantă că au fost interpretate greșit prevederile art.187 lit.b) și c) și art.195 alin.(4) din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin H.G. nr.1114/2001, întrucât legislația nu definește noțiunile de „pierderi tehnologice” și „resturi tehnologice” și că noțiunea de „rest” presupune existența unor bunuri fizice, i

Mai susține recurenta-reclamantă că ANV nu are competența de a stabili obligații pentru resturile rezultate în urma procesului de perfecționare activă.

Mai susține recurenta-reclamantă că actele contestate se fundamentează pe confuzia făcută între resturile tehnologice (deșeuri) și produsele compensatorii secundare și că resturile tehnologice nu pot fi calificate drept produse compensatoare în considerarea faptului că acestea au fost vândute pe piața internă. j

Recurenta-reclamantă susține că rata de randament declarată este justificată și că a fost confirmată de autoritățile vamale prin procesele-verbale încheiate cu ocazia diverselor controale efectuate și că este cunoscut de către autoritățile vamale faptul că procesul tehnologic presupune obținerea de resturi tehnologice. i

Față de motivul prevăzut de art.304 pct.10 C.proc.civ., recurenta-reclamantă susține că instanța de fond nu s-a pronunțat asupra unor mijloace de probă hotărâtoare, și anume: adresa nr.16.562/1*003 a Direcției Generale a Vămirilor și adresa ANAF nr.X/02.X 2007, iar soluția recurată a fost dată atât cu ignorarea acestor mijloace de probă cât și a dispozițiilor legislației în vigoare.

În drept recurenta-reclamantă a invocat dispozițiile art.299, art.304 pct.9 și 10, art.304¹, art.305 și art.312 C.proc.civ., ale art.187 lit.c) și art.195 alin.(4) din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin H.G. nr.1114/2001, art.5 lit.c) din O.U.G. nr.16/2001, art.93 din Codul vamal al României - Legea nr.141/1997 și ale art.17, art.120 și art.124 din Codul de procedură fiscală.

în susținerea cererii de recurs, recurenta-reclamantă a depus actele contestate, autorizația de perfecționare activă, trei procese-verbale de control din 2005, adresele emise de fost Direcție Generală a Vămirilor și ANAF cu privire la care se susține că nu ar fi fost luate în considerare de instanța fondului.

Intimata-pârâtă Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale X, în nume propriu și pentru intimata-Pârâtă ANV, a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea recursul L.i, ca nefondat, pentru reiterând susținerile de la fond.

Analizând cauza, prin prisma motivelor de recurs invocate de recurenta-reclamantă, în raport cu prevederile art.304 pct.9 și art.304 din Codul de procedură civilă (art.30 pct.10 C.proc.civ., nvoat de recurentă a (ost abrogat), în limitele dispozițiilor legale aplicabile raporturilor juridice deduse judecății, înalta Curte constată că recursul este nefondat, pentru considerentele ce vor fi arătate în continuare.

Este necontestat faptul că societatea, în perioada 2002 - 2006, în urma procesului de perfecționare activă a tablelor navale importate cu regim de suspendare la plata drepturilor de import a obținut atât produse compensatoare principale, constând în corpuri de nave și nave maritime, precum și „resturi tehnologice” constând în: (1) resturi ce nu pot fi identificate fizic, în sensul art.187 lit.c) din Regulamentul aprobat prin H.G. nr.114/2001; (2) resturi tehnologice identificabile fizic sau deșeuri metalice, fâșii și bucăți de tablă ce nu au mai putut fi utilizate, care au fost comercializate pe piața internă prin vânzare către societăți specializate în reciclarea deșeurilor metalice.

Conform principiului *tempus regii actum*, raporturile juridice ce fac obiectul prezentei cauze s-au derulat sub imperiul dispozițiilor Codului vamal al României, aprobat prin Legea nr. 141/1997 (în prezent abrogat și înlocuit de Codul vamal al României aprobat prin Legea nr.86/2006) și ale Regulamentului de aplicare a Codului vamal, aprobat prin H.G. nr.114/2001 (în prezent, abrogat, prin H.G. nr.707/2006 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României - aprobat prin Legea nr.86/2006).

Potrivit art.187 lit.b) și c) din Regulamentul aprobat prin H.G. nr.114/2001, în sensul prevederilor referitoare la „Perfecționarea activă”, prin produse compensatoare secundare se înțeleg „produsele compensatoare, altele decât cele pentru care a fost autorizat regimul de perfecționare activă, dar care rezultă în mod necesar din procesul de perfecționare”, iar prin *pierderi* se înțelege „partea din mărfurile importate care este distrusă și dispăre în cursul operațiunii de perfecționare activă, în special prin evaporare, uscare, eşapare sub formă de gaz sau prin trecere în apa de spălare”.

Potrivit art.195 alin.(4) din Regulamentul aprobat prin H.G. nr.1114/2001: „în cazul în care rata de randament justifică cantitățile de mărfuri plasate sub regim de perfecționare activă, restirile tehnologice rezultate din acțiunile de transformare sau de prelucrare sunt considerate pierderi normale pentru care nu se datorează drepturi de import. Dacă în urma verificării rata de randament nu este justificată pentru cantitățile de mărfuri plasate sub regim de perfecționare activă, care intra în componența produselor compensatoare și care nu pot fi considerate pierderi normale, se calculează și se încasează drepturile de import calculate pe baza elementelor de taxare specifice acestor mărfuri”.

Din interpretarea dispozițiilor art.187 lit.a)-c) din Regulamentul aprobat prin H.G. nr.1114/2001, rezultă că, în urma procesului de perfecționare activă, pot fi obținute: a) produse compensatoare principale; b) produse compensatoare secundare; c) pierderi.

Astfel fiind, în sensul celor reținute și de Curtea de apel, este evident faptul că tabla navală importată de recurenta-reclamantă, prin procesul de perfecționare activă, putea fi transformată în unul sau al ml dintre tipurile de produse definite la art.187 lit.a) și b) din Regulamentul aprobat prin H.G. nr.1114/2001 (produse compensatoare principale și/sau produse compensatoare secundare) cu consecința rezultatului unor pierderi, în sensul art.187 lit.c) din același Regulament, fiind exc ușă posibilitatea producerii oricăror alte rezultate.

Potrivit dispozițiilor citate anterior, *pierderile*, în sensul art.187 lit.c) din Regulamentul aprobat prin H.G. nr.1114/2001, nu au 3 existență fizică, întrucât ele constau în partea din marfa care este distrusă și dispare în cursul operațiunii de perfecționare activă.

Or, așa cum am arătat anterior, este de necontestat faptul că în urma prelucrării tablei navale importate, recurenta-reclamantă a obținut produse compensatoare principale — corpuri de navă și nave maritime - și au rezultat pierderi, constând în „distrugerea” și „dispariția” normală a unei părți din marfa, în același timp însă, chiar recurenta-reclamantă nu contestă faptul că în urma prelucrării a rezultat o parte de „resturi tehnologice normale sau deșeuri metalice”, constând în „fișe și bucăți de tablă ce nu au putut fi utilizate”. Rezultă, deci, că procesul de prelucrare a generat trei categorii de rezultate. Două dintre rezultatele obținute (Corpurile de navă și nave maritime, respectiv pierderile) pot fi încadrate în ipoteza prevederilor art.187 lit.a) - produse compensatoare principale și, respectiv lit.c) - pierderi, în schimb cea de-a treia categorie de rezultate, cu privire la care societatea susține că sunt resturi tehnologice normale sau deșeuri metalice, constând în „fișe și bucăți de tablă ce nu au putut fi utilizate”, recurenta-reclamantă pretinde că atât autoritățile vamale cât și instanța de fond în mod greșit le-au considerat a fi produse compensatoare secundare.

Înalta Curte reține însă că întemeiat și legal înși anta de fond a reținut că aceste resturi tehnologice reprezintă produs compensator secundar în sensul art.187 lit.b) din Regulamentul aprobat prin H.G. nr.1114/2001, obținut în cadrul procesului de perfecționare activă, care nu a fost declarat de societate și pentru care aceasta nu a solicitat un nou regim vamal sau o nouă destinație finală, dar pe care l-a comercializat pe piața internă prin vânzare către societăți comerciale specializate în reciclarea deșeurilor metalice.

Pe cale de consecință, în mod corect s-a apreciat că nu este justificată rata de randament — procentaj de produse compensatoare obținute (conform art.13 din Codul vamal) - declarată de societate, pentru a se face aplicarea art. 194 al in.(1) teza întâi din Regulamentul aprobat prin H.G. nr.1114/2001, referitoare la considerarea resturilor tehnologice ca pierderi normale pentru care nu se datorează drepturi de impo.t.

Astfel, au devenit incidente dispozițiile art.194 alin.(1) teza a 2-a din Regulament, conform cărora „dacă în urma verificării rata de randament nu este justificată pentru cantitățile de mărfuri pkisate sub regim de perfecționare activă, care intră în componența produselor compensatoare și care nu pot fi considerate pierderi normale, se calculează și se încasează drepturile de import calculate pe baza elementelor de taxare specifice acestor mărruri'V

Pentru a reține incidența acestor dispoziții legale, atât autoritățile vamale, cât și instanța de fond, în considerarea situației de fapt constatate, au avut în vedere prevederile art. 155 alin.(1) și (2) din Regulamentul aprobat prin H.G. nr.1114/2001, reținând că produsele compensatoare secundare obținute, prin introducerea în circuitul economic intern, au primit în mod nelegal o altă destinație, fără a se solicita un nou regim vamal și țara a fi informate autoritățile vamale, conform art.93 din Codul vamal, astfel că societatea datorează drepturi de import.

Este adevărat că potrivit art.5 lit.c) din O.U.G. nr.16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile, „ci Amatorii de deșeuri industriale reciclabile, persoane juridice, sunt obligați să asigure strângerea, sortarea și depozitarea temporară a acestora, cu respectarea normelor de protecție a mediului și a sănătății populației, precum și reintroducerea lor în circuitul productiv prin [...] oredarea către agenții economici specializați, autorizați pentru valorificare, a deșeurilor industriale reciclabile, pe baza documentelor de proveniență.

Însă aceste dispoziții legale invocate de recurenta-reclamantă se referă la deșeurile industriale reciclabile existente în mod legal pe piața internă, astfel că ele nu sunt de natură a înlătura incidența dispozițiilor legislației vamale menționate în cuprinsul prezentei decizii care se referă la determinarea taxelor vamale și a drepturilor de import asupra mărfurilor introduse în țară în regim de perfecționare activă. Cu referire la speță, aceste dispoziții sunt incidente și incumbă recurentd-reclamante obligația

de preda deșeurile societăților specializate numai subsecvent stabilirii noului regim vamal, conform destinației date produselor compensatoare secundare obținute în urma prelucrării mărfurilor importate în regim de perfecționare activă.

Nu poate fi primită critica recurentei-reclamante referitoare la faptul că înșiși anta de fond nu s-a pronunțat expres asupra adreselor emise de ANV și ANAF, depuse la dosar, întrucât conform art.261 alir.(1) C.proc.civ., hotărârea judecătorească trebuie să cuprindă motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței, precum și pe cele pentru care au fost înlăturate cererile părților, însă aceasta nu înseamnă că instanța este obligată să răspundă punctual tuturor susținerilor părților, acestea putând fi sistematizate în funcție de legătura lor logică și juridică, cerință îndeplinită în privința sentinței civile recurate.

Față de cele arătate, înalta Curte constată că sentința civilă pronunțată de Curtea de Apel X este legală și terieinică și că nu subzistă motive de casare în sensul art.304¹ C.proc.civ., astfel că va respinge, ca nefondat, recursul declarat de reclamanta S.C. „X”S.A..

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge recursul declarat de S.C. „X” S.A. împotriva sentinței civile nr.X/CA din 11 X 2008 a Curții de Apel X - Secția comercială, maritimă și fluvială, de contencios administrativ și fiscal, ca nefondat.

Irevocabilă.

j

Pronunțată în ședință publică, astăzi 20 X 2008.